

Hyvät ystävät!

21.10.2013

Miten aika kuluukaan nopeasti. Vietimme kesällä virkistävän loman Suomessa. Palatessa Tansania ja arjen elämä tuntui kovin tutulta ja yllättävänkin turvalliselta. Suomessa oli oleminen ja liikkuminen oli vapaampaa, mutta täälläkin olemme omaksuneet ne rajat ja tavat, joiden puitteissa nyt elämme. Ja kiitämme Jumalaa, että olemme säästyneet suurilta vaikeuksilta.

Työelämä vaatii vielä tutustumista ja opettelua. Olemme huomanneet, että aamuhartauksiin osallistuminen, kuulumisten jakaminen ja toimistolla ajan viettäminen kannattavat. Aamuisin kaikki hiippakunnan työntekijät kättelevät kaikki toiset työtoverit. Toki Visa on työnsä puitteissa viettänyt paljon aikaa kotitoimistossaan skypeyhteyksissä ja työmatkoilla. Mutta minä (Katri) teen töitä työhuoneessani hiippakunnalla, ellen ole kyläreissulla. Niitäkin on usein. Olen hiippakunnan kristillisen kasvatuksen ja nuorisotyön osastonjohtajan ominaisuudessa osallistunut useisiin tapahtumiin, Kidudwen kirkon avajaisiin, nuorten kuorokilpailuun, erään stipendiaattimme häihin, maasaikylän jumalanpalvelukseen, yläkoulujen päätösjuhliin, esikouluun ja katoliseen orpokotiin tutustumiskäynnille. Olen avannut kristittyjen nuorten ekumeenisen järjestön alaosastoja kouluilla. Tapahtumissa opin tuntemaan ihmisiä ja he oppivat tuntemaan minua, ja puhun kristillisen kasvatuksen merkityksestä tulevaisuuden kannalta. Osan koulu- ja nuorisotyöstämme teemme yhteistyössä monien muiden kirkkokuntien kanssa, pääasiassa anglikaanien. Teen yhteistyötä anglikaanikirkon vastaavan osastonjohtajan, pastori Godson Madihin kanssa.

Katri tutustumassa Bigwan lastenkotiin.

Tiedottajana olen tehnyt useita haastatteluja, jotka ovat luettavissa SLS:n nettisivuilla ja Lähetyssanomissa. Kuten 12-vuotiaasta Rehemasta, joka opettaa aktiivisesti 11-vuotiaan Karenin kanssa suurta pyhäkoululuokkaa, 70 lasta. Hän haluaisi isona lääkäriksi. Ja siitä, miten nuori nainen Envidior sai opettajan työn Kimamban kylästä, ja muutti sinne. Envidiorin opettamassa luokassa on 127 oppilasta. Hän opettaa englantia ja swahilia. Hän löysi paikkansa kylän seurakunnassa, mutta hän ihmetteli, missä nuoret ovat. Hän alkoi itse koota nuoria yhteen, laulaa heidän kanssaan. Nyt hän johtaa nuorisokuoroa.

Anglikaanipastori Godson kättelee nuorten valitsemia uusia vastuunkantajia Kizukassa.

Työalueeseemme kuuluu monenlaisia heimoja. Morogorossa asukkaita on yli 100 heimosta. Kun tutustumme ihmisiin, kysymme aina, mistä heimosta he ovat. Sillä tavalla myös helpommin muistaa, kuka kukin on. Ihmisiä on kerääntynyt tänne asumaan tosiaan kaikista Tansanian suunnista. Maasait ovat mielenkiintoinen heimo. Heistäkin suuri osa on muuttanut tänne muualta. Heidän on toisinaan vaikea löytää paikkaansa uudella asuinalueellaan. He ovat paimentolaisia ja tottuneet etsimään karjalleen ruokaa

SUOMEN LÄHETYSSEURA

sieltä mistä sitä suinkin saa, mutta paikalliset maanomistajat eivät luonnollisesti halua päästää heidän karjaansa omille maille. Tilanteesta on syntynyt tulisiakin riitoja. Piispamme Mameo – Jacob Moreto, on itsekin maasai, ja hän käy sovittelemassa tilanteita. Hän osallistuu valtakunnan tasollakin maaoikeuskeskusteluihin. Maasait pitävät tietyistä perinteistään kiinni, kuten pukeutumisesta, mutta monilla on nykyään perinteisen asun lisäksi mukanaan kännykkä, aurinkolasit, toisilla on varaa moottoripyöräänkin. Valkoiset kumisandaalit näyttävät olevan joillakin alueilla muotia. Heidän jumalanpalveluselämänsä on elävää, voimakasta ja värikästä.

Visa kysyy Rahimun nimeä esikoulussa.

Olemme valmistelleet kahta loppuvuoden seminaaria. Toinen on suunnattu uskonnonopettajille, toinen nuorisotyön vastuunkantajille. Pelkästään Morogoron kaupungin alueella on 47 yläkoulua ja alakouluja on 84. Otamme seminaareihin osallistujia kaikilta hiippakunnan alueilta, yhteensä reilut parikymmentä molempiin. Monien toive olisi, että useampikin pääsisi koulutuksiin. Näillä nyt aloitamme, että saamme jonkinlaisen kokonaiskuvan tilanteesta ja vähän jotain uutta alulle.

Minun työni (Visa) on laaja-alaista, mielenkiintoista ja välillä haastaavaakin. Pääosin se kuitenkin tapahtuu toimistoissa, seminaareissa ja kokoustiloissa. Työssäni on paljon asiakirjoja, suunnitelmia, sopimuksia ja maksupyynnöitä. Meillä on Tansaniassa yli neljäkymmentä erikokoista kirkollisen työn hanketta, jotka ovat vastuullani. Viime viikolla olin isossa yhteistyökokouksessa Arushassa. Paikalla olivat kaikki Tansanian hiippakuntien piispat ja edustajat kirkkokumppaneilta useista eri maista.

Välillä haluan kuitenkin päästä myös enemmän ihmisten pariin. Minulle on ollut välillä virkistävää ja opettavaista lähteä Katrin kanssa reissuille Morogoron hiippakunnan eri alueille. Olen tavannut työntekijöitä ja seurakuntalaisia. Olen kysellyt heiltä heidän elämästään ja siten päässyt lähelle heidän arkeaan.

Eräs erittäin kokenut lähetti opasti meitä: Tansaniassa aluksi näyttää siltä, että mikään ei toimi, mutta kaikki järjestyy lopulta kuitenkin.

Se pitää paikkansa.

Lämpimin (+36 astetta) terveisin

Katri ja Visa

P.O.Box 1576 Morogoro Tansania

Maasaityttö Esta Daudi kasteella Kambalan kylässä.
Pastorin nimi Ayubu Mtilinzi.

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Luuk. 10:27.

SUOMEN LÄHETYSSEURA